Lietas Nr. 142302212

Lietas arhīva Nr. 1-1250-13

SPRIEDUMS
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Jelgavā 2013.gada 9.septembrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis Mārtiņš Birkmanis,

piedaloties sūdzības iesniedzējam *A.N.*, aizstāvei *L.D.*, atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *A.N.*, personas kods */personas kods/*, sūdzību par Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka 2012.gada 28.aprīļa lēmuma Nr.20-19/148 (administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PD635960) atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes (turpmāk - VP KRP) Kārtības policijas biroja Patmļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas jaunākais inspektors 2012.gada 22.martā *A.N.* (turpmāk arī - sūdzības iesniedzējs) sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PD635960 (turpmāk - protokols) par to, ka sūdzības iesniedzējs 2012.gada 22.martā plkst.20.11 Durbes novadā, Tadaiķu pagastā pa autoceļu A-9 Rīga-Liepāja, virzienā no Grobiņas uz Durbi ar transportlīdzekli Mercedes Benz Sprinter 516 ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* (turpmāk - transportlīdzeklis) veica apdzīšanas manevru, šķērsojot ceļa horizontālo apzīmējumu Nr.920 (nepārtraukta līnija). Protokolam pievienots video. Līdz ar to ir pārkāptas Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk - Ceļu satiksmes noteikumi) 314.1.apakšpunkta prasības. Atbildība par minēto pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - LAPK) 149.^{31} panta pirmajā daļā. Pārkāpuma izdarīšanas vietā sūdzības iesniedzējam uzlikts naudas sods četrdesmit lati (turpmāk - sākotnējais lēmums). Sūdzības iesniedzējs protokolā norādījis, ka nepiekrīt protokolā konstatētajam pārkāpumam, bija tumšs un līnija gāja uz beigām.
VP KRP Kārtības policijas biroja priekšnieks, izskatot sūdzības iesniedzēja sūdzību, 2012.gada 28.aprīlī pieņēma lēmumu Nr.20-19/148 (turpmāk - Lēmums), ar kuru atstāja negrozītu sākotnējo lēmumu.
Lēmumā konstatēts turpmāk minētais.
[1.1] Materiāla izskatīšanas gaitā nav konstatēti fakti, kas apliecinātu to, ka policijas amatpersona tieši vai netieši, kaut kādu personīgu motīvu vadīta, būtu personīgi ieinteresēta noformēt administratīvā pārkāpuma protokolu sūdzības iesniedzējam. Nekādi apstākļi, kas liktu apšaubīt policijas amatpersonas objektivitāti, netika konstatēti.
[1.2] Nav arī pamata apšaubīt policijas amatpersonas sniegto lietas apstākļu izklāstu, un nav

iespējams saskatīt saprātīgu pamatojumu un izskaidrojumu tam, kāpēc lai policijas amatpersona sniegtu nepatiesu lietas atspoguļojumu.
[1.3] Ar lietas materiāliem ir pierādītas sūdzības iesniedzēja darbības Ceļu satiksmes noteikumu 314.1.apakšpunkta prasību pārkāpumā. Sūdzības iesniedzējs, sniedzot paskaidrojumus, ir sagrozījis pārkāpuma un notikuma lietas apstākļus, lai iegūtu sev labvēlīgu lēmumu administratīvā pārkāpuma lieta.

[2] 2012.gada 7.jūnijā Administratīvajā rajona tiesā saņemta sūdzības iesniedzēja sūdzība par Lēmuma atcelšanu, kurā norādīti turpmāk minētie argumenti.
[2.1] Tā kā protokolā nav norādīta pārkāpuma izdarīšanas precīza vieta - autoceļa kilometrs, tad nav arī īsti skaidrs, vai tiešām šis ceļa horizontālais apzīmējums ir uz ceļa no Grobiņas līdz Durbei. Ja tā tas ir, tad protokolā konstatētais pārkāpums ir noticis citā vietā. Sūdzības iesniedzējs veicis apdzīšanas manevru vietā, kur tas ir atļauts un kur ceļam nebija horizontālais apzīmējums Nr.920.
[2.2] Video ieraksts ir kritiski vērtējams, jo tajā ir redzams kāds autobuss, kas pabrauc garām automašīnai, no kuras tiek veikts videoieraksts. Nav redzams, ka šis autobuss šķērsotu ceļa apzīmējumu Nr.920 (nepārtraukta līnija), bet ir redzams, ka tas šķērso ceļa apzīmējumu Nr.923 (pārtraukta līnija, kurai svītru garums trīs reizes pārsniedz atstarpes starp tām). Ierakstā nav redzams autobusa reģistrācijas numurs, līdz ar to rodas pamatotas šaubas, vai šajā ierakstā var redzēt sūdzības iesniedzēja vadīto transportlīdzekli vai arī citu. Turklāt ieraksts raustās, lēkā, rodas sajūta, ka tas tiek rādīts it kā paātrināti. Izskatās, ka tas tiek pārtīts ar lielāku ātrumu nekā ierakstīts.
[2.3] Sūdzības iesniedzējs ceļa posmā virzienā no Liepājas uz Rīgu vedis bērnu grupu. Brīdī, kad pa priekšu braucošā automašīna, kurai kādu laiku bija braucis no muguras, sāka bremzēt, ieraugot pārtrauktu līniju, nolēmis to apdzīt, nevis strauji bremzēt un pakļaut riskam bērnus, kurus vedis. Nav liepājnieks, tādēļ nezin, vai protokolā norādītais braukšanas virziens atbilst protokolā norādītajam. Uz šo jautājumu policijas iestāde savā lēmumā tā arī nav atbildējusi.

[3] VP KRP Kārtības policijas birojs (turpmāk arī - iestāde) tiesai iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā sūdzību neatzīst un uzskata par nepamatotu, atsaucoties uz Lēmumā norādīto argumentu pamata.

[4] Sūdzības iesniedzējs tiesas sēdē uzturēja sūdzībā ietverto pamatojumu.
Sūdzības iesniedzēja aizstāve papildus norādīja, ka, uzsākot manevru, apdzīšanai jābūt no nepārtrauktās līnijas puses, nevis uz nepārtrauktās līnijas pusi. Sūdzības iesniedzējs manevru bija uzsācis pie nepārtrauktās līnijas. Viņa darbībās nav pārkāpuma sastāva. Ja manevrs bija uzsākts pie pārtrauktās līnijas, manevru varēja pabeigt arī uz nepārtrauktās līnijas. Video varēja redzēt transportlīdzekļu braukšanas ātrumus un vietu, no kurienes manevrs varēja sākties. Policija rīkojās formāli. Sūdzības iesniedzējam nebija iespējas rīkoties savādāk. Pārkāpums nav noticis. Lūdz izbeigt tiesvedību saskaņā ar LAPK 239.panta pirmās daļas 1.punktu. Lietā sūdzības iesniedzēja vaina nav pierādīta.

[5] Iestādes pārstāvis uz tiesas sēdi nav ieradies. 2013.gada 13.jūnijā iestādei nosūtīta tiesas pavēste. Iestāde par tiesas sēdes vietu un laiku tika informēta likumā noteiktā kārtībā. 2013.gada 22.augustā tiesā no iestādes saņemts lūgums par lietas izskatīšanu bez iestādes pārstāvja klātbūtnes, kurā norādīts, ka iestāde uztur Lēmumā ietverto pamatojumu. Tiesa atzīst, ka lietu ir iespējams izskatīt bez iestādes pārstāvja klātbūtnes.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, noklausoties sūdzības iesniedzēja paskaidrojumus, pārbaudot lietas materiālus un izvērtējot lietā esošos pierādījumus, atzīst, ka sūdzība ir nepamatota un noraidāma.

[7] Lēmumā konstatēts, ka sūdzības iesniedzējs nav ievērojis Ceļu satiksmes noteikumu 314.1 .apakšpunkta prasības.
Ceļu satiksmes noteikumu 314.punkts noteic, ka horizontālie apzīmējumi (līnijas, bultas, simboli un citas norādes uz ceļa) nosaka noteiktus satiksmes režīmus un kārtību. 314.1.apakšpunkts noteic, ka

920.ceļa apzīmējums - nepārtraukta līnija - sadala pretējos virzienos braucošu transportlīdzekļu plūsmas, apzīmē braukšanas joslu robežas bīstamās vietās, brauktuves posmus, kuros aizliegts iebraukt, transportlīdzekļu stāvvietu un stāvlaukumu robežas, brauktuves malu ceļu posmos, kuros aizliegts apstāties un stāvēt, kā arī atdala joslu, kas paredzēta noteiktu transportlīdzekļu braukšanai. Plata līnija apzīmē mehānisko transportlīdzekļu brauktuves malu vietās, kur uz ceļa vienā līmenī ar tā segumu ierīkots velosipēdu ceļš.

Saskaņā ar LAPK 149.[31] panta pirmo daļu par 920. un 947.ceļa apzīmējuma līnijas šķērsošanu vai 928.ceļa apzīmējuma līnijas šķērsošanu no nepārtrauktās līnijas puses apdzenot - uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam četrdesmit latu apmērā.
Tādējādi, lai sūdzības iesniedzēju sauktu pie administratīvās atbildības atbilstoši minētajai tiesību normai, nepieciešams konstatēt, ka sūdzības iesniedzējs ir izdarījis protokolā konstatēto pārkāpumu.

[8] Saskaņā ar LAPK 243.panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.
LAPK 243.panta otrā daļa paredz, ka šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērieīces, mērieīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video un tml.).
Līdz ar to par pierādījumiem lietā var kalpot protokols *(lietas 12.lapa)*, policijas jaunākā inspektora paskaidrojums *(lietas 34.lapa),* foto *(lietas 40.-47.lapa),* video *(lietas 49.lapa),* policijas transportlīdzekļa maršruta izdruka *(lietas 35.-37.lapa).*

[9] Izskatot sūdzību, tiesa atzīst, ka Lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams. Līdz ar to atbilstoši LAPK 289.[13] panta trešajai daļai tiesa pievienojas iestādes Lēmumā ietvertajai motivācijai.

[10] Tiesa papildus norāda, ka, iepazīstoties ar lietas materiāliem pievienoto video ierakstu *(lietas 49.lapa)* un salīdzinot video ierakstā redzamo ar lietā esošajiem foto uzņēmumiem *(lietas 40.- 47.lapa),* konstatējams, ka sūdzības iesniedzējs apdzīšanas manevru uzsāka vietā kur tas nebija atļauts - šķērsojot 920.ceļa apzīmējuma līniju. Līdz ar to nav izšķirošas nozīmes sūdzības iesniedzēja argumentam, ka apdzīšanas manevrs tika pabeigts vietā, kur vairs nebija 920.ceļa apzīmējuma līnijas.
Tiesai nerodas pamatotas šaubas, ka sūdzības iesniedzējs pie administratīvās atbildības būtu saukts nepamatoti.

[11] Ņemot vērā konstatēto, tiesa uzskata, ka lietā ir pierādīta sūdzības iesniedzēja vaina, apdzīšanas manevra veikšanas laikā, šķērsojot 920.ceļa apzīmējuma līniju, līdz ar to izdarot Ceļu satiksmes noteikumu 314.1.apakšpunkta pārkāpumu, par ko paredzēta atbildība LAPK 149.[31] panta pirmajā daļā.

[12] Saskaņā ar LAPK 32.pantu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdalīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.
Konkrētajā gadījumā par LAPK 149.[31] panta pirmajā daļā paredzēto pārkāpumu noteiktā sankcija ir naudas sods transportlīdzekļa vadītājam trīsdesmit latu apmērā. Līdz ar to iestādei, uzliekot minēto sodu, šajā gadījumā nav nepieciešams vērtēt LAPK 32.panta otrajā daļā minētos apstākļus. Tas nozīmē, ka ne iestāde, ne arī tiesa nevar noteikt citu soda apmēru, ja administratīvais pārkāpums ir konstatēts.
Tā kā pārkāpums izdarīts diennakts tumšajā laikā, veicot apdzīšanas manevru tam neatļautā vietā, kas apdraud ceļu satiksmes drošību, tiesa nesaskata pamatu, lai izdarīto administratīvo pārkāpumu atzītu par maznozīmīgu.

[13] Ņemot vērā izklāstītos apsvērumus, tiesa secina, ka pārsūdzētais Lēmums ir tiesisks un pamatots, tādējādi atstājams negrozīts, bet sūdzības iesniedzēja sūdzība ir noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12] panta otrās daļas 1.punktu, 289.[13] panta sesto daļu, 289.[17] panta pirmo daļu, 289.[18] panta pirmo daļu, tiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka 2012.gada 28.aprīļa lēmumu Nr.20-19/148 (administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PD635960), bet *A.N.*, personas kods */personas kods/*, sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Zemgales apgabaltiesā 10 darba dienu laikā no sprieduma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Jelgavas tiesu namā.

Tiesnesis *(paraksts)* M.Birkmanis